

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlem og hans Parti ved saa godt som jeg, at det ikke er muligt, at hvis man vilde gøre noget saadant, vilde det kun resultere i, at tilsvarende Laan maatte optages. Man kan derfor ikke sige, at det ærede Medlems Parti ønsker at give en Krisehjælp af den og den Art. Det ærede Medlems Parti kan ikke give nogen Art af Krisehjælp, fordi de Penge, der skal anvendes dertil, har man ikke anvist.

Det ærede Medlem var dernæst indigneret over en Udtalelse, jeg var fremkommet med angaaende hans Forhold til andre Medlemmer af Landboforeningernes Bestyrelse under de Diskussioner, der fandt Sted mellem Regeringen og Landbrugsorganisationerne i Sommer. Det ærede Medlem kunde have sparet sig al Indignation, hvis han havde hørt efter, hvad jeg og i øvrigt vel de overvejende Kredse her i Landet har bebrejdet ham i den Henseende. Der er aldrig af mig eller fra Regeringens eller Regeringspartiernes Side sagt, at Hr. Jakob Tvedegaard var enig med os i det Forslag, der her er fremsat, men det, der er givet Udtryk for, er, at Hr. Tvedegaard — og i saa Henseende vil Hr. Tvedegaard ikke fremkomme med nogen Benægtelse — har taget Ordet under disse Forhandlinger for netop det, som staar i de jyske Landboforeningers Resolution: et fordrageligt Samarbejde med Regeringen om disse Forhold, og at det ærede Medlem har hindret dette fordragelige Samarbejde. Hr. Tvedegaards Ønske derom gav sig endogsaa et saa stærkt Udtryk, at han ønskede nedsat et snævrere specielt Udvalg, som om muligt kunde bringe Overensstemmelse mellem Landboforeningernes og Regeringens Synspunkter. Dette fordragelige Samarbejde, som Hr. Tvedegaard og utvivlsomt flere indenfor Landboforeningerne var Tilhængere af, dette fordragelige Samarbejde var det, det ærede Medlem slog i Stykker.

Hvis det ærede Medlem mener, at den Karakteristik, jeg gav af hans Deltagelse i disse Forhandlinger i Dag, idet jeg sagde, at han ved Siden af Hr. Madsen-Mygdal var den centrale Skikkelse i Modstanden mod et Samarbejde paa dette Omraade, ikke er rigtig, hvis det ærede Medlem virkelig vil benægte dette, saa siger jeg: Det nytter intet at diskutere det her. Den Sag er for længst afgjort ude i Befolkningen. Det ærede Medlem har Skinnet imod sig i en saadan Grad, at ingen er i Tvivl om Forholdet. Da det ærede Medlem den 21. Juli i Forhandlingerne med Regeringen bad om Anstand med at tage Stilling til Regeringsforslaget til den

13. August med den Begrundelse, at man skulde have Møde i de jyske Landboforeninger den 7. og 8. August, og allerede Dagen efter — ikke meget loyalt mod Regeringen og overordentlig lidt loyalt overfor de jyske Landmænd — udstedte sit Manifest fra Landboforeningernes Forretningsudvalg — paa dette Tidspunkt blev det afgjort i Befolkningen, hvem det var, der ikke vilde, at der skulde ske noget. Derefter rejste det ærede Medlem til de jyske Landboforeningers Møde og fik vedtaget Resolutionen om de 33 pCt. — med Hr. Madsen-Mygdals Tilslutning dertil, det er ogsaa værd at erindre i dette Øjeblik —, en Resolution, som det ærede Medlems Partis egne Blade allerede Dagen efter til Dels tog Afstand fra. Naar det ærede Medlem i Aften siger, at der kan komme en Tid, hvor det vil være nødvendigt, at det hele i vort Samfund skrues ned med 33 pCt., saa vil jeg bede ham om i Omtalen af denne Resolution at holde sig til det, der staar i den. Der staar ikke noget i Almindelighed om dette, men der staar, at man *kræver Love gennemført*, som i deres Virkninger paa Udgiftsbudgetterne i Stat, Amt og Kommuner vilde svare til den Virkning, der vilde fremkomme, hvis den danske Krone blev nedskaaret med 33 pCt. Maa jeg her have Lov til at spørge: Hvilke Love kan det ærede Medlem nævne, der vilde faa denne Virkning? Det ærede Medlem har den Dristighed i Aften at sige, at hele Landbruget utvivlsomt staar dør bagved. Ja, jeg kender denne Tone. Saa længe der overhovedet har været parlamentarisk Liv her i Landet, siden Bondevennernes Tid, har vi altid haft denne Mand, som staar op og taler paa hele Landbrugets Vegne, skønt der lige siden den Tid har været Uoverensstemmelse om, hvad der er Landbrugets sande Interesser. Og denne Mand er her ogsaa i Øjeblikket, til Trods for at han ved, at det store Flertal af Repræsentanterne for det danske Landbrugs Udøvere har givet deres Tilslutning til dette Forslag, og han ved, at Tusinder og atter Tusinder af Medlemmer indenfor de jyske Landboforeninger har erklæret paa Møder her og dør, at Landboforeningerne aldeles ikke repræsenterer dem i den Stilling, det ærede Medlem og hans Organisation har taget.

Det ærede Medlem kom til sidst ind paa, hvad man mente i min Valgkreds. Jeg skal oplyse med Hensyn til denne 33 pCt.s Politik, som det ærede Medlem har ført frem, at i min Valgkreds er heldigvis den politiske Oplysning paa saa højt et Stade, at den Slags Tirader kun modtages med et